

L'Home de Ses Cases Blanques.

Trets físics Un home ancià, vestit amb una vella túnica luxosa, ara rosegada pel temps.

Personalitat Savi, rancuniós, inquisitiu.

Comportament Està obsessionat amb vigilar al seu rival, el Rei que el va bandejar de la cort. Interrogarà sense pudor a tot amb el qual trobi per a conèixer la seva relació amb el Rei i la seva opinió sobre ell.

Trets d'interpretació Se sent superior a la resta. Està acostumat al fet que la seva paraula sigui la llei i al fet que tots li temin com quan era el mag oficial de la cort.

Rerefons El Rei el va bandejar, cansat de les seves males arts. L'home va fugir al seu refugi secret en el més profund del bosc, Ses Cases Blanques. Una nit, va tornar al palau del Rei i, com a represàlia, va segrestar les seves tres filles i al seu fill primogènit. Al fill el va transformar en un ocell blau que va regalar al regne enemic. Les filles les té tancades en un quart molt especial d'una de Les Cases Blanques.

Des de llavors, cada dia puja a una petita torre que té a la part alta de les muntanyes i espia al seu antic Rei durant diverses hores, gaudint de veure'l embogir a poc a poc.

Porta anys així, però té un problema: necessita renovar la seva plantilla de criats. Com els últims no eren de fiar, els va anar transformant en ocells, un a un. A algun d'ells fins i tot els ha cuinat i se'ls ha menjat, però la resta són els seus ulls a les Cases Blanques quan està absent.

Està acostumat a les comoditats de palau, per la qual cosa quan es presenta un aventurer per les seves cases, sempre li ofereix passar la nit a canvi que li faci alguna tasca domèstica. Durant la nit decideix si és de fiar i, en aquest cas, li ofereix treball com a cuiner, criat o mosso de quadres.

És conscient de la seva avançada edat i, a més d'aconseguir criats, té l'esperança que algun dia cap d'aquests visitants demostrï tenir el suficient

esperit com per a ser el seu pupil o, per contra, que se sumi al cor dels seus ocellets.

Ses Cases Blanques

En el més profund del bosc es troben un grup de cases blanques. En elles només viu L'Home de Ses Cases Blanques. Les cases estan bastant descurades, però amb una mica d'afecte podrien arribar fins i tot a ser acollidores. Al voltant de les cases hi ha alguns corbs clacant com si anunciessin la vostra arribada.

En entrar en elles, un calfred vos recorre el cos. La distribució de les cases és laberíntica i és fàcil perdre's caminant per llargs passadissos estrets. L'olor d'humitat i a excrement d'ocell us inunda les fosses nasals. La llum a penes entra a través de les persianes que cobreixen les finestres i sempre us acompanya el so del cruixit de les fustes del sòl.

Hi ha mobles vells pertot arreu i moltes gàbies, la majoria buides o trencades, però algunes contenen algun ocell: una tórtora, un colom, un pit-roig. Mentre camineu per la casa, us dona la sensació que els ocells us observen, però d'una manera estranya.

A la casa més gran al final d'un dels passadissos hi ha una porta estranya. La porta està fabricada d'una fusta de millor qualitat que la resta i, ocupant tota la superfície, té tallat un relleu d'un jardí enorme amb tres noies joves ballant al voltant d'una font. Quan L'Home de Ses Cases Blanques no està, podeu escoltar unes noies joves parlant o sanglotant darrere d'aquesta porta.

Si accepteu el treball que us ofereix L'Home de Ses Cases Blanques, us farà lliurament d'unes claus i us advertirà: "Podeu anar per on cregueu necessari, però, mai, mai, se us ocorri obrir la porta del fons. Si ho feu, ho sabré i beuré fins a l'última gota de la vostra sang". Us escarrufa la pell i alguna cosa en el seu to de veu us diu que no fa broma amb la seva amenaça.

